

és a várható eredményekről: „Országaink EU-csatlakozása egyedi, kivételes, megismételhetetlen esemény, ami mindnyájunk önmegvalósításának új kilátásait, lehetőségeit teremti meg. A Vác és Ipolyság nemrég aláírt testvérvárosi szerződése új lehetőségeket nyit a határ menti régiók kölcsönös és alaposabb megismerésére és a sokrétű együttműködés elmélyítésére.”

Vác polgármestere a következőket is tolmácsolta beszédében: „Úgy érezzük, hogy Európában valami újra a helyére kerül. Mert az a kultúra, amit mi európainak tartunk és

A váciak nevében a legjobbat – sikert és boldog életet kívánok minden ipolyságinak és minden állampolgárnak itt Szlovákiában is, az Európai Unió tagjaként.” A beszédek elhangzása után a két polgármester a Janko Král' utcában elültette a jövőnek üzenő platánfát.

A vendégeket, a szereplőket a vármegyeház udvarán üstökben főzött ízletes *bogrács- és babgulyás* várta. S nem hiányzott hozzá a jól hűtött emésztésgerjesztő sör sem.

Jelképes határbontás, tűzijáték, utcabál

A csatlakozási ünnepség 23 óra után az *Ipolyság–Parass-*

nevezünk, az a kultúra mindig is a sajátunk volt... Azt hiszem, egyetértenelek velem: mi nem ajándékért megyünk, és főképpen nem adományokért, mi hozzuk a nemzeti kincseinket – anyanyelvünket, művészetünket, szorgalmunkat, tehetségünket...

puszta határátkelőn csúcsosodott ki. A határ mindkét oldalát képviselő mintegy 700-800 fős tömeg *fáklyafényben*, majd a *tűzijáték* fel-fellobbanó fénytömbjeinek világánál, zászlókat lengetve hatalmas üdvölgéssel köszöntötte a *jelké-*

pes határbontást, az elválasztó szalag átvágását. A két polgármester a magyar televízió kamerái előtt mikrofonba mondta ki az igent a csatlakozásra. A népiünnepély jellegű zajos ünnepség később csendes társalgásba csapott át, majd az emberek zöme visszatért a város főterén zajló *utcabálra*, ahol hajnalig mintegy ezren – főleg fiatalok – ropták a táncot.

A váciak népes küldöttsége és Ipolyság képviselői a késő éjszakai órákig beszélgettek a városháza tanácstermében. Az időnként rögzült beszédfoszlányok elárulták, hogy a várható jövőről és a közösen elvégzendő feladatokról is sok szó esett.

Az ünnepség valóban jól sikerült. Jöjjön a méltó folytatás a hétköznapiok küzdőterein!

Korpás Pál

